

Sammanfattning av fredagspredikan 15 november 2024: "Incidenter före Hudaibiyah-fördraget"

Efter att ha reciterat Tashahhud, Ta'awwuz och Surah al-Fatihah, sa Hazrat Mirza Masroor Ahmad (aba) att han skulle börja nämna Hudaibiyah-fördraget.

Löfte om en klar seger

Hans Helighet (aba) sa att Hudaibiyah-fördraget ägde rum i Dhu al-Qa'dah 6 AH, eller mars 628 e.Kr. Detta är också känt som Expeditionen av Hudaibiyah. Gud den Allsmäktige uppenbarade ett helt kapitel i den heliga Koranen angående Expeditionen av Hudaibiyah kallad Surah al-Fath (Segern). Det börjar så här:

"Vi har sannerligen gett dig en klar seger. Att Allah kan täcka för dig dina tillkortakommanden, förflytna och framtida, och att Han kan fullborda sin gunst mot dig och kan vägleda dig på en rätt väg; och att Allah kan hjälpa dig med en mäktig hjälp." (Den heliga Koranen, 48:2–4)

Hans helighet (aba) sa att Hudaibiyah var namnet på en brunn som i tidig islam användes av resenärer och pilgrimer. Den låg nio mil från Mecka. Det var här som ett fördrag bildades mellan Quraish från Mecka och muslimerna.

Hans Helighet (aba) sa att historien säger oss att den Helige Profeten (sa) hade sett en dröm på grundval av vilken han reste till Hudaibiyah. I drömmen såg han att han tillsammans med sina följeslagare fridfullt gick in i Mecka med rakade huvuden. Han såg att han gick in i Ka'bah och att han tog dess nycklar i besittning. Han såg sig också bo hos dem som bodde i Arafat. Som sådan, efter att ha sett denna dröm, samlade den Helige Profeten (sa) alla omkring sig för att följa med honom på denna resa. De gav sig iväg utan några vapen förutom sina mantlade svärd, som var brukligt för araber att ta med sig på varje resa. Den Helige Profeten (sa) tillfrågades varför han inte tog med sig vapen i vetskap om att det fanns ett hot mot muslimer från Makkan. Den Helige Profeten (sa) sa att eftersom han gav sig ut för Umrah (mindre pilgrimsfärd), ville han inte ta vapen med sig.

Hans Helighet (aba) citerade Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) som skriver:

'När den Helige Profeten (sa) såg denna dröm instruerade han sina följeslagare att förbereda sig för 'Umrah. 'Umrah, var som om en mindre Hajj, där olika riter av Hajj utelämnades och endast Tawaf från Baitullah och ett djuroffer skulle räcka. Dessutom, till skillnad från Hajj, fanns det ingen

specificerad tid på året för 'Umrah heller. Denna gudstjänst kunde utföras när som helst på året. Vid detta tillfälle tillkännagav den Helige Profeten (sa) också för följeslagarna att eftersom denna resa var fri från alla avsikter om våldsam konfrontation, snarare var det bara i syfte att utföra fredlig religiös dyrkan, bör muslimerna inte ta med sig sina vapen med dem. Om än, enligt Arabiens sed, kunde svärd hållas i sina skidor på samma sätt som en vägfärdande.' (The Life and Character of the Seal of Prophets (sa), Vol. 3, s. 118–119)

Antal muslimer närvarande under expeditionen av Hudaibiyah

Hans helighet (aba) sa att det finns olika berättelser om antalet muslimer vid expeditionen av Hudaibiyah. Vissa säger att det var fler än 1 000, andra säger 1 300, medan en annan berättelse säger 1 400. Andra berättelser nämner till och med 1 700 muslimer.

Hans Helighet (aba) sa att den Helige Profeten (sa) tog på sig kläder gjorda av jemenitiska tyger och sedan gav sig ut på honom kamel Qaswah. Hans fru, Hazrat Umm Salamah (ra), följde med honom på denna resa. När han anlände till Dhul Hulaifah, bad den helige profeten (sa) den tidiga eftermiddagsbönen, varefter han markerade djuren som skulle offras och satte halsband på dem och muslimerna följde efter. Muslimerna hade 200 kameler på denna resa.

Den Helige Profeten (sa) ger sig ut mot Ka'bah

Hans Helighet (aba) sa att den Helige Profeten (sa) gick in i staten Ihram vid Dhu al-Hulaifah så att det skulle bli känt att han hade gett sig ut mot den Heliga Ka'bah. När han fortsatte sin resa skulle den helige profeten (sa) recitera:

'Här är jag, o Allah här är jag. Här är jag, du har ingen partner, här är jag. Sannerligen all beröm och övergivenhet är ditt och ditt i riket. Du har ingen partner.'

Hans Helighet (aba) sa att den Helige Profeten (sa) skickade en liten kontingent i förväg för att ta reda på om Quraishens rörelser för att säkerställa att de inte var uppe till någon form av ofog. Det rapporterades till honom att det fanns några avgudadyrkare längs vägen som kunde utgöra ett hot mot muslimerna. Som sådan sände den Helige Profeten (sa) Hazrat Abu Qatadah (ra) som inte hade gått in i staten Ihram tillsammans med en kontingent mot honom.

Miraklet med ökande vatten

Hans helighet (aba) sa att vissa mirakel också ägde rum under denna resa. Det kom en punkt under resan då det inte fanns något vatten kvar förutom det i den Helige Profetens (sa) kärl. Följeslagarna samlades runt den Helige Profeten (sa) och berättade för dem att vattnet han hade var allt som fanns kvar och att de inte hade något vatten. Den Helige Profeten (sa) placerade sin hand i kärlet och det sågs att det var som om vattenströmmar rann från den Helige Profetens (sa) fingrar och de kunde alla dricka sig mätta och utföra tvätt.

Problem på väg till Ka'bah

Hans Helighet (aba) sa att när Quraish fick veta om muslimernas avsikter att besöka Ka'bah, i vetskap om att de inte hade för avsikt att strida, avsåg Quraish att stoppa dem från att komma in i Mecka. De skickade trupper för att blockera deras väg så att de inte skulle kunna ta sig in i Mecka. En av den Helige Profetens (sa) informanter berättade för honom om Quraishs avsikter och rörelser. Den Helige Profeten (sa) rådfrågade sina följeslagare om huruvida muslimerna skulle blåsa en nederlagsstrejk för dem som blockerade deras väg. Hazrat Abu Bakr (ra) föreslog att eftersom de bara hade gett sig ut för att besöka den heliga Ka'bah, skulle de hålla sin kurs endast för detta ändamål.

Hans Helighet (aba) sa att när den fick veta att Khalid bin Walid och hans armé hade gett sig ut för att blockera muslimernas väg, antog den Helige Profeten (sa) en annan väg som ledde muslimerna till Hudaibiyah.

Hans Helighet (aba) citerade Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) som skriver:

'Efter en resa på några dagar, när den Helige Profeten (sa) närmade sig en plats som heter 'Usfan, som ligger på ungefär två dagars resa på vägen till Mecka, informerade den Helige Profetens (sa) budbärare honom att Quraish var rasande och fast beslutna att stoppa honom till den grad att de i uttryck för deras ilska och barbari hade tagit på sig gepardskinn och var helt inställda på krig, för att stoppa muslimerna i alla fall. Det konstaterades också att Quraish hade sänt ut en kavallerienhet med några vågade ryttare under befäl av Khalid bin Walid som ännu inte hade blivit muslim, och att detta kavalleri hade nått nära muslimerna och att 'Ikrimah bin Abi Jahl också var en del av det. När den Helige Profeten (sa) hörde dessa nyheter, instruerade han följeslagarna att avvika från den kända vägen till Mecka och fortsätta från höger för att förhindra konflikt. Så muslimerna började gå framåt från en mycket svår och betungande väg nära kusten.' (The Life and Character of the Seal of Prophets (sa), Vol. 3, s. 120-121)

Hans Helighet (aba) sa att när den Helige Profeten (sa) var på väg till Hudaibiyah, stannade hans kamel och skulle inte röra sig trots att muslimerna försökte få den att röra sig. Den Helige Profeten (sa) sa att kamelen hade stannat i enlighet med Allahs vilja. Sedan sa den Helige Profeten (sa) att han skulle uppfylla alla krav som Quraish ställde så länge det inte motsäger Guds ära. Sedan uppmanade den Helige Profeten (sa) kamelen att stå upp och det gjorde den och fortsatte till Hudaibiyah .

Hans Helighet (aba) citerade Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) som skriver:

"Det regnade också den natten eller strax efter. Följaktligen, när den Helige Profeten (sa) kom för morgonbönen, var slätten full av vatten. Den Helige Profeten (sa) log och sa: "Vet du vad din Gud har sagt vid detta regntillfälle?" Enligt deras sed svarade följeslagarna: "Gud och hans budbärare vet

bäst." Den Helige Profeten (sa) sa: "Gud den Upphöjde säger: 'Bland mina tjänare finns det några som har vaknat denna morgon i ett tillstånd av tro, medan andra har vacklat i ett tillstånd av misstro. För de som sa att detta regn skänktes till oss genom Guds barmhärtighet och nåd, de har hållit fast vid trons väsen. Men vad gäller de som sa att detta regn har kommit till oss på grund av en sådan och en stjärna, har utan tvekan trott på stjärnan, men inte trott på Gud.'" Genom detta uttalande, fullt av rikedomarna av (gudomlig) enhet, Den helige Profet (sa) lärde sina följeslagare att Gud utan tvekan genom systemet av medel och orsaker för att styra universum har satt upp olika typer av medel och när det gäller frågan om regn, etc., förnekar vi inte effekten av det himmelska kroppar. Men den sanna enheten är att trots dessa medelvägar bör människans syner inte bli försumliga av den aldrig så dolda varelsen, som är skaparen av alla dessa medel och är orsaken till alla orsaker i detta universum, utan vem dessa materialistiska medel. är inte mer betydelsefulla än en död insekt.' (The Life and Character of the Seal of Prophets (sa), Vol. 3, s. 122-123)

Hans Helighet (aba) sa att medan han var i Hudaibiyah, instruerade den Helige Profeten (sa) att kamelerna skulle slaktas och distribueras. Den Helige Profeten (sa) fick också några getter som han instruerade att delas ut bland muslimerna.

Hans Helighet (aba) sa att han skulle fortsätta att nämna dessa detaljer i framtiden.

Sammanfattning utarbetad av The Review of Religions